

عنوان مقاله:

مبانی و ساختار رئالیسم در ادبیات داستانی

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش زبان و ادبیات فارسی، دوره 4، شماره 6 (سال: 1385)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

احمد خاتمی - دانشیار گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه شهید بهشتی

علی تقوی - کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی

خلاصه مقاله:

رئالیسم، در مفهوم عام به معنی علاقه و تمایلی بنیادین به عین موضوع خارج از ذهن است و از دیرباز فکر بشر را به خود مشغول داشته است. ارسطو در هنرشاعری، آثار هنری را محاکات از طبیعت دانسته است و پس از او همواره این اندیشه با فراز و فرودهایی تداوم یافت، تا آنکه در سده نوزدهم، نخست در فرانسه و سپس در دیگر کشورها مکتب و جنبشی پدید آمد که در پی تثبیت اصول و مبانی رئالیسم بود. نویسنده رئالیست در قلمرو ادبیات داستانی همواره با ترفندهای روان شناختی مجاب کننده‌های، انگیزه‌های درونی و بیرونی کنش شخصیت‌های داستان را در عرصه زندگی فردی و اجتماعی به تصویر می‌کشد. در این پژوهش پس از توضیح و تبیین رئالیسم، چه در مفهوم عام آن، و چه به مثابه مکتبی معروف در سده نوزدهم، مبانی و ساختار رئالیسم و انواع مهم آن در ادبیات داستانی نقد و بررسی شده است.

کلمات کلیدی:

ادبیات داستانی، رئالیسم، مکتب‌های ادبی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/315589>

